

✕ Li-Tai-Pe-Mirko Pretnar: Beli jastreb. — Al. Gradnik: Solkan. ✕

Tudi idealizem je jako obsežen pojem — tudi v upodablajoči umetnosti. Njegove nijanse so brez števila, kakor vrste čuvstvanja, ki dvigajo človeka iz vsakdanjosti v sfere idej. Bili so časi — v marsikakšnem poljudnem delu se še vedno pojavljajo takšni nekritični atavizmi —, ki so zrlí na primer v antiki samo njeno solčno stran neskaljenega miru. Popolnoma napačno. Zlasti po Nietzscheju ni več mogoče iti preko antičnih zarodkov pesimizma. Še celo drugače pa se nam kaže idealizem novejšega časa.

(Konec prihodnjič.)

Li-Tai-Pe-Mirko Pretnar:

Beli jastreb.

Nad ribnikom v jeseni neveselim,
nemirno kroži jastreb s perjem belim;
postal na bregu sem in roko dal k očem:
tihota vseokoli — v daljo gledam nem.

Alojz Gradnik:

Solkan.

V ozadju je procesija cipres,
na desni više Sveta Katarina,
na levi hrib Svetega Valentina
in Sveta gora se dviguje vmes.

Kaj so prinesli semkaj kos nebes?
Tam onkraj Sveti Maver toči vina,
pod njim razširja soška se dolina
in Soča teče tiho v temen jez.

Ko včasih nismo kaj imeli jesti,
hodili v mraku po solkanski cesti
študentje smo s slovenskimi dekleti.

Le upe grizli smo in ne trpljenja.
Zdaj róke nimajo več kaj prijeti
med ruševinami hiš in življenja.